

ופעם בא אצל כפרי א' [אחד]
וראה על פניו שעבר עבירה
עם כותית הנושאת מים
ומסקת התנור. ומקום
העבירה הי' על האשפה. הנה
בלילה זמר הרב הקדוש
בשבחי תהלים, עד שבא

ופעם צא אלל כפרי א' וראה על פניו שעצר עבירה פס
כותים הנושאת מים ומסקת התנור ומקום העבירה הי' על האשפה הנה צלילה
זמר הרב הקדוש צנחמי תהלים עד שצא לפסוק כי הלל רשע על תאות נפשו
וצכה בקול מר ואמר כי הלל רשע הרשע נעשה עניו כהלל על תאות נפשו
ומלך שילדו בוער בקרבו למלאות תאות היצר ולא יתבייש לעצור עבירה פס
כותים הנושאת מים ומסקת התנור ומקום העבירה הי' על האשפה ומקום
החזרים וזהו באמת עניויות גדולה והוא רק כדי למלאות תאות הילד נעשה עניו
כהלל וכשמוע הבעל הבית מפיו הקדוש פשט הפסוק ליום בקול מר רבינו הקדוש
אמת שאני הוא המוטא וכזה פשיתי ונעשה ג"כ בעל השוטה גדול:

לפסוק 'כי הלל רשע על תאות נפשו' (תהלים י, ג). ובכה בקול מר ואמר: 'כי הלל רשע'. הרשע נעשה עניו כהלל על
תאות נפשו. ומצד שיצרו בוער בקרבו למלאות תאות היצר, ולא יתבייש לעבור עבירה עם כותית הנושאת מים ומסקת
התנור, ובמקום בזוי כזה על האשפה, מקום החז[י]רים. וזהו באמת עניויות גדולה והוא רק כדי למלאות תאות היצר
נעשה עניו כהלל. וכשמוע הבעל הבית מפיו הקדוש פשט הפסוק, צווח בקול מר: "רבינו הקדוש, אמת שאני הוא
החוטא וכזה עשיתי." ונעשה גם כן בעל תשובה גדול.